

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Pokorné a soudců JUDr. Víta Pejška a Mgr. Miloše Zdražila ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků Mařákova čp. 1106 - 110 Litomyšl**
IČO 28858930, sídlem Mařákova 1110, 570 01 Litomyšl
zastoupený hmotněprávním opatrovníkem advokátem [REDACTED]. [REDACTED]
[REDACTED], sídlem [REDACTED]

proti
žalované: [REDACTED], narozená [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátem Mgr. Tadeášem Vraspírem
sídlím Zámecká 7, 570 01 Litomyšl

o zaplacení 54 446 Kč s příslušenstvím,
k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 9. 10. 2025,
č.j. 6 C 338/2024-239,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I. a III. potvrzuje.**
- II. Rozsudek okresního soudu se ve výroku II. mění tak, že žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení ve výši 36 728,70 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Tadeáše Vraspíra.**

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

III. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 10 700,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Tadeáše Vraspíra.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky 54 446 Kč se zákonnými úroky z prodlení od 16. 2. 2024 do zaplacení (výrok I.), žalobci uložil povinnost nahradit žalované k rukám jejího právního zástupce Mgr. Tadeáše Vraspíra náklady řízení ve výši 49 797 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.) a žalobci uložil povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu ve Svitavách soudní poplatek ve výši 2 723 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.).
2. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že okresní soud rozhodoval k žalobě žalobce zastoupeného hmotněprávním opatrovníkem ustanoveným soudem (usnesením Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 13. 12. 2023, č. j. 55 Cm 148/2021-224), který se proti žalované domáhal zaplacení částky 54 446 Kč s příslušenstvím z titulu vrácení odměn za výkon funkce člena orgánu a odvedené částky na zdravotní a sociální pojištění za období od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021 s tím, že funkční období žalované skončilo ke dni 4. 6. 2020, a na její straně tak vzniklo bezdůvodné obohacení ve výši 55 257 Kč a s ohledem na usnesení krajského soudu bylo žalováno pouze 54 446 Kč. V žalobce tvrdil, že žalovaná byla na schůzi výboru žalobce ze dne 25. 1. 2017 hlasováním mimo zasedání (per rollam) schválena do funkce náhradníka člena výboru žalobce na uvolněné místo člena výboru žalobce po [REDAKCE] s tím, že na základě hlasování výboru byla žalované přidělena funkce [REDAKCE] výboru žalobce ([REDAKCE] nastoupil jakožto náhradník člena výboru [REDAKCE], který skončil ve funkci [REDAKCE] výboru dne 11. 6. 2016, a [REDAKCE] byl členem výboru zvolen na schůzi shromáždění žalobce dne 4. 6. 2015), přičemž podle usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 2. 10. 2020, sp. zn. Fj 50458/2020/KSHK funkční období náhradníka nemůže skončit později než funkční období toho, na jehož místo náhradník nastoupil, a tudíž žalobce v žalobě uvedl, že je zřejmé, že funkční období žalované, která nastoupila jakožto náhradník, skončilo nejpozději dnem 4. 6. 2020. Dle bodu 7. zápisu ze shromáždění vlastníků jednotek žalobce ze dne 16. 11. 2012 členové žalobce schválili, že výše odměn pro všechny členy výboru žalobce bude činit částku 10 000 Kč měsíčně, včetně odvodů sociálního a zdravotního pojištění, dle bodu 12 zápisů ze shromáždění vlastníků jednotek žalobce ze dne 4. 6. 2015 shromáždění žalobce přijalo návrh, aby odměny členů orgánu žalobce byly od 4. 6. 2015 navýšeny o úhrady zákonného pojištění, které bude hradit žalobce. Žalobce dále v žalobě tvrdil, že žalovaná nemohla být v dobré víře ohledně své funkce jakožto člen výboru společenství nastupující jako náhradník, neboť sama uvedla, že se o problému s délkou funkce dozvěděla ještě před uplynutím funkčního období v květnu 2020, ale nejpozději nebyla v dobré víře dle žalobce od doručení usnesení krajského soudu ze dne 2. 10. 2020, když na uplynutí funkčního období byl výbor upozorněn [REDAKCE] připomínkami, se kterými se výbor vypořádal dle zápisu ze schůze výboru ze dne 5. 5. 2020, ale již přede dnem 5. 5. 2020 žalovaná věděla o možném zániku její funkce a nemohla tak být v dobré víře, přinejmenším jednala v tomto ohledu nedbale a nesnažila se možnému problematickému stavu předejít její předvolbou ke dni 4. 6. 2020. Žalobce v žalobě ještě odkázal na § 1402 odst. 2 občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb. – o.z.), podle kterého kdo spravuje cizí majetek bez právního důvodu, nemá právo na odměnu.
3. Žalovaná s žalobou nesouhlasila s tím, že je přesvědčena, že se bezdůvodně na úkor žalobce neobohatila, neboť funkce [REDAKCE] výboru SVJ, kterou vykonávala, formálně zanikla ke dni 4. 6. 2020, ale stalo se tak až na základě usnesení Vrchního soudu v Praze, které bylo doručeno žalobci dne 12. 2. 2021 (správně dne 11. 2. 2021), když do té doby žalovaná vykonávala svou práci a plnila veškeré povinnosti [REDAKCE] výboru SVJ, a finanční prostředky, které obdržela od Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

žalobce, představovaly odměnu za výkon této funkce, která byla schválena na úrovni výboru a opírala se o vžitý způsob nastavení systému odměňování v rámci SVJ; o své odměně nijak nerozhodovala, přičemž přijetí částky na její účet proto proběhlo ve zřejmě dobré víře, že jde o řádně schválené plnění odpovídající její činnosti; odměna byla poskytnuta jako protiplnění za řádně odvedenou práci žalované pro žalobce, a tudíž se nemůže jednat o bezdůvodné obohacení, a nelze shledat ani absenci spravedlivého důvodu. Podle odborné literatury, i v případě, že obohacení nastane bez právního důvodu, nemusí zde být povinnost obohacení vydat, pokud jeho vznik bude založen na dostatečných důvodech vyplývajících ze zásad slušnosti či zvyklostí soukromého života. Pokud by SVJ i tak mělo za to, že se žalovaná obohatila, pak by se neobohatila na úkor SVJ, ale na úkor ostatních členů výboru (tj. pana [REDAKCE] a Stavebního bytového družstva občanů Litomyšl), když shromážděním vlastníků jednotek dne 16. 11. 2012 byla schválena odměna pro všechny členy výboru (dohromady) ve výši 10 000 Kč měsíčně. Skončilo-li tedy funkční období žalované dne 4. 6. 2020, měla její část z této odměny připadnout zbývajícím členům výboru. Žalovaná také vznesla námitku promlčení nároku, když od vyplacení všech částek již uběhly více než 3 roky.

4. Okresní soud provedl dokazování a zjistil následující:

- z notářského zápisu sepsaného dne 4. 6. 2015 notářem v [REDAKCE] JUDr. Janem Köckem, že téhož dne se konala schůze žalobce a byly schváleny stanovy žalobce s účinností od 4. 6. 2015; dle článku VI. odst. 5 členy volených orgánů společenství volí shromáždění, funkční období členů volených orgánů společenství je 5 let; podle odst. 9 shromáždění může volit náhradníky členů volených orgánů společenství v počtu rovnajícím se nejvýše počtu zvolených členů orgánů, spolu s určením jejich pořadí, náhradník nastupuje na místo člena orgánu, jehož funkce skončila před uplynutím funkčního období, dnem skončení funkce;

- ze zápisu ze shromáždění společenství ze dne 4. 6. 2015, že členy výboru byli zvoleni [REDAKCE], SBDO Litomyšl a [REDAKCE]; jako náhradníci do výboru byli zvoleni [REDAKCE] a [REDAKCE]; bylo také přijato usnesení, že celková odměna ve výši 10 000 Kč pro výbor a 1 500 Kč pro revizora bude navýšena o úhrady zákonného pojištění, které bude hradit společenství; ze zápisu ze schůze výboru společenství ze dne 25. 1. 2017, že bylo vyhodnoceno hlasování per rollam ze dne 13. 12. 2016 a členové společenství schválili, aby do funkce náhradníka výboru společenství vlastníků byla zvolena [REDAKCE] – žalovaná; na schůzi výboru dne 17. 5. 2017 bylo hlasováno o rozdělení funkcí členů výboru po odstoupení [REDAKCE], který skončil ve funkci [REDAKCE] dnem 15. 5. 2017, na uvolněné místo člena výboru nastoupila dne 16. 5. 2017 zvolená náhradnice – žalovaná; členové výboru se hlasováním usnesli na rozdělení funkcí tak, že [REDAKCE] výboru bude [REDAKCE] (žalovaná), [REDAKCE] výboru [REDAKCE] a členem výboru SBDO Litomyšl zastoupené [REDAKCE];

- z účetních podkladů dodaných Stavebním bytovým družstvem Ústí nad Orlicí, které pro žalobce zajišťuje vedení účetnictví, že žalovaná byla za každý měsíc od června 2020 do ledna 2021 vyplacena odměna v čisté výši po 4 450 Kč měsíčně, za únor 2021 jí byla vyplacena odměna ve výši 1 875 Kč; za období od 1. 6. 2020 do 31. 1. 2021 byly každý měsíc odvedeny na zdravotní pojištění za zaměstnance částka 225 Kč, za zaměstnavatele částka 177 Kč a na sociální pojištění za zaměstnance částka 325 Kč a za zaměstnavatele částka 1 240 Kč; v měsíci únoru 2021 bylo odvedeno pouze pojistné na zdravotní pojištění, a to v částce 89 Kč za zaměstnance a 177 Kč odvedl zaměstnavatel;

- ze spisu Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích sp. zn. Fj 43846/2020, že dne 17. 8. 2020 bylo krajskému soudu doručeno e-mailové podání [REDAKCE], v němž upozorňovala na chybné údaje ve veřejném rejstříku SVJ (žalobce) s tím, že mandát k výkonu funkce paní [REDAKCE] skončil dne 4. 6. 2020; usnesením ze dne 2. 10. 2020, č. j. S 5865/RD99/KSHK, Fj 50458/2020/KSHK, krajský soud zahájil řízení o dosažení shody mezi skutečným stavem a zápisem v obchodním rejstříku a u statutárního orgánu [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

společenství [REDAKCE] zapsal den zániku členství a funkce dne 4. 6. 2020. Den zápisu změny: Dnem nabytí právní moci. Krajský soud dospěl k závěru, že funkční období náhradníka nemůže skončit později než funkční období toho, na jehož místo náhradník nastoupil. Proti tomuto usnesení podalo SVJ dne 14. 10. 2020 odvolání. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 21. 1. 2021, č. j. 14 Cmo 329/2020-230, usnesení krajského soudu ohledně výmazu [REDAKCE] k 4. 6. 2020 potvrdil, usnesení odvolacího soudu bylo žalobci doručeno dne 11. 2. 2021, tímto dnem i nabylo právní moci a došlo k výmazu žalobkyně jako statutárního orgánu v rejstříku společenství vlastníků jednotek vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové v oddílu S, vložce číslo 5865;

- ze spisu Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích sp. zn. 55 Cm 148/2021, že k návrhu [REDAKCE] na jmenování opatrovníka žalobci k vymáhání majetkové újmy z bezdůvodného obohacení žalované ve výši 54 446 Kč byl žalobci ustanoven hmotněprávní opatrovník [REDAKCE]. [REDAKCE] (usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 13. 12. 2023, č. j. 55 Cm 148/2021-224) s tím, že žalobce jako právnická osoba nemá jiného člena statutárního orgánu schopného ji při právním jednání zastupovat;

- ze spisu Policie ČR, oddělení hospodářské kriminality SKPV [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE], že z podnětu [REDAKCE] řešila přijetí částky za odměny a vyplacené odvody i Policie ČR, která věc odložila s tím, že materiální škoda žalobci nemohla vzniknout, neboť odměna pro členy výboru byla za jejich funkci stanovena ve výši 10 000 Kč měsíčně a bylo potom na členech výboru, jakým způsobem rozhodnou o přerozdělení této částky, teoreticky mohl výbor rozhodnout o pozastavení odměn [REDAKCE] s tím, že do limitu 10 000 Kč měsíčně dojde k přerozdělení této částky mezi zbývající dva členy výboru podle jejich zásluhovosti na výkonu funkce. Proti odložení věci policií byla podána stížnost hmotněprávním opatrovníkem žalobce a usnesením ze dne 20. 10. 2021, č.j. 1 ZN 1287/2021-19, státní zástupkyně okresního státního zastupitelství stížnost zamítla podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodnou s tím, že sice [REDAKCE] [REDAKCE] za období od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021 členem výboru formálně nebyla (zápis výmazu byl proveden až dne 11. 2. 2021), ale [REDAKCE] fakticky vykonávala funkci [REDAKCE] výboru, vykonávala činnosti s touto funkcí spojené, jak vyplývá ze zprávy o činnosti za rok 2020 a jak popsal [REDAKCE] a vytvářela tak protihodnoty za obdržené odměny a subjektivně věřila, stejně jako ostatní členové výboru, že je členkou výboru, přičemž tuto svou domněnku opírala o jí zmiňovaná zákonná ustanovení a ověřovala si ji na školeních a u jiných společenství vlastníků. V usnesení státní zástupkyně dospěla k závěru, že nebyla naplněna skutková podstata přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jednak nevznikla škoda, když částka 10 000 Kč by byla na odměny vyplácena, ať už by [REDAKCE] členem výboru byla či nebyla, současně však [REDAKCE] poskytovala protiplnění za vyplacenou odměnu, a dále nebyl prokázán úmysl členů výboru neoprávněně nakládat s majetkem společenství, neboť jejich domněnka o správnosti zápisu [REDAKCE] jako člena výboru byla odůvodněná;

- z výpovědi svědkyně [REDAKCE], že v dubnu 2020 obdržela hlasovací lístky na volbu dvou členů a okamžitě upozornila, že končí volební období všem a nikoliv dvěma, a to ještě zopakovala dne 1. 5. 2020 a dne 5. 5. 2020 se výbor vyjádřil tak, že trvá na svém postupu při volbě výboru, dne 2. 6. 2020 byly zveřejněny výsledky hlasování, do výboru byli zvoleni dva noví členové, pan [REDAKCE] a SBDO Litomyšl, dne 13. 7. 2020 obdrželi sdělení výboru, že paní [REDAKCE] - žalovaná je nadále [REDAKCE], což si potvrdili ve výpisu z rejstříku, neboť výbor nepředal návrh na zápis do rejstříku, a proto s [REDAKCE] podala upozornění krajskému soudu dne 17. 8. 2020, že údaje v rejstříku neodpovídají skutečnosti, dne 7. 9. 2020 přišlo vyjádření VSÚ z krajského soudu, která se přiklonila k názoru výboru a sdělila, že ve věci nebude rozhodováno, proti tomuto protestovali a dne 2. 10. 2020 bylo vydáno usnesení krajského soudu, že funkční období žalované skončilo dne 4. 6. 2020, a v únoru 2021 přišlo usnesení Vrchního soudu v Praze. Svědkyně také uvedla, že pan [REDAKCE] či pan [REDAKCE], případně pan [REDAKCE] práci nevykonávají, chodí pouze na schůze a vše vyřizuje žalovaná;

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

- z výpovědi svědka [REDAKCE], [REDAKCE] představenstva SBDO Litomyšl, že v červnu 2020 proběhla volba dvou nových členů výboru, a to SBDO, kterému po pěti letech skončilo funkční období a dále byl zvolen i pan [REDAKCE], a až později se dozvěděli, že pan [REDAKCE] by údajně neměla být členkou výboru, ale od státního orgánu žádné takové sdělení nedostali, jen paní [REDAKCE] psala na vývěsky určité informace. Po volbě v červnu 2020 byly stále usnášeníschopní, paní [REDAKCE] vykonávala svoji funkci i nadále, byli přesvědčeni o tom, že každý zvolený člen statutárního orgánu má funkční období pět let, takže vycházeli z toho, že paní [REDAKCE] běží pětileté funkční období od doby, kdy nastoupila do funkce, což bylo v roce 2017; po celou dobu, která je předmětem řízení paní [REDAKCE] – žalovaná vykonávala funkci [REDAKCE] výboru a starala se o celé SVJ, které má 200 členů, 104 bytů, 5 vchodů, jedná se o velký subjekt a je potřeba, aby stále někdo za SVJ jednal a konal, je to velice náročná práce, například každý měsíc probíhá revize výtahů, musí se řešit faktury za teplou vodu, zálohy a vše podstatné; v únoru 2021 dostali informaci, že paní [REDAKCE] byla zpětně ukončena funkce a od následujícího dne jí ukončili vyplácení odměn. Podle svědka žalovaná vykonávala práci [REDAKCE] v dobré víře, a to i se souhlasem pana [REDAKCE] i SBDO. Vycházeli z toho, že výpis v rejstříku je směrodatný a že žalované ještě pětiletý mandát neuplynul a první oficiální rozhodnutí bylo až v únoru 2021, v rozhodném období se na chodu společenství podíleli všichni tři, nejvíce pak žalovaná, která bydlí přímo v domě, svědek bydlí jinde a kontakt je problematictější; žalovaná vykonávala od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021 činnost jako správný hospodář, v těžké covidové době zajišťovala revizi výtahu, které se dělají jednou za měsíc, pomáhala při odstraňování závad, zajišťovala rekonstrukci vzduchotechniky, výměnu všech vodoměrů na teplou a studenou vodu, revizi hasičských přístrojů a hydrantů, vedla jednání s úřady, zajišťovala vypsání výběrového řízení na úklid domu, pravidelně kontrolovala střechu budovy, výměníky tepla, zajišťovala chod a úklid kanceláře v domě. A pokud by činnost nevykonávala žalovaná, tak pan [REDAKCE] neměl na tuto činnost čas a fyzické síly a ani svědek neměl dostatek času na tuto veškerou činnost, když navíc bydlí na druhé straně města a nikdo jiný o členství neměl zájem;

- z čestných prohlášení [REDAKCE] a [REDAKCE], že žalovaná vykonává funkci [REDAKCE] výboru společenství dlouhodobě, svědomitě a s plným nasazením, společně se svým manželem se aktivně starají o běžný chod domu, o technické záležitosti, jejich práce je viditelná a přispívá k funkčnímu a bezpečnému provozu celé budovy a zasluhuje ocenění a podporu; manželé [REDAKCE] a [REDAKCE] doplnili, že žalovaná vždy, tedy i v období od 4. 6. 2020 do 12. 2. 2021, vykonávala poctivě a svědomitě práci [REDAKCE] výboru a zejména v roce 2020, kdy platilo omezení pohybu a shromažďování osob kvůli rizikům šíření infekčního onemocnění Covid-19 zajišťovala chod a činnost SVJ převážně sama s manželem, protože [REDAKCE] a pan [REDAKCE] byli asi v říjnu nebo listopadu v karanténě; ve druhé polovině roku 2020 zajišťovala realizaci výměny vzduchotechnických jednotek na střeše, výměnu vodoměrů na teplou a studenou vodu v bytech, povinné revize, dezinfekce a kontroly požární ochrany a BOZP, totéž potvrdila i [REDAKCE], tedy že pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] byli po prodělaném covidu v karanténě, že v druhé polovině roku 2020 probíhaly v domě realizace větších akcí, zejména rekonstrukce vzduchotechniky, výměny vodoměrů, plynových rozvodů a další, které vesměs organizovala a zajišťovala právě žalovaná; s manželem projednávali mnohačetné připomínky a námitky členky společenství [REDAKCE], žalovaná měla v úmyslu odstoupit, ale pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] ji prosili, ať z funkce neodstoupí, protože pak by odstoupili i oni a nebylo by nikoho, kdo by zajišťoval činnost statutárního orgánu. Totéž potvrdili v čestném prohlášení [REDAKCE] a [REDAKCE], tedy že žalovaná vykonávala svoji činnost, řádně zajišťovala chod domu, ale především zajišťovala velkou akci rekonstrukce vzduchotechniky, výměny vodoměrů, výměnu stoupacích vedení plynu a všechny povinné kontroly uložené zákony;

- ze zprávy o činnosti výboru za rok 2020 ze dne 6. 5. 2021, že v roce 2020 výbor zajistil následující úkony: provedl nezbytné úkony k zajištění realizace rekonstrukce havarijního stavu vzduchotechnických jednotek na střeše, připravil veškeré podklady a dokumentaci pro výběr firmy (firma KaPsystem Ostrava prováděla rekonstrukci vzduchotechniky v září 2020), dále došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

k realizaci akce - výměna stoupacího vedení plynu firmou Gastherm Pardubice v termínu květen a červen 2020, tatáž firma provedla i výměnu patních uzávěrů TUV a SV v technickém podlaží domu, v září byla zajištěna pravidelná revize hasicích přístrojů a hydrantů a v říjnu došlo k realizaci výměny vodoměrů na TUV a SV s dálkovým odečtem, dále výbor jednal s Městským úřadem v [REDAKCE] o vyřešení problému s nevhodně vysazeným jalovcovým porostem v těsné blízkosti severní strany štítu domu, kde docházelo k opakovanému výskytu zelené řasy na fasádě, v červnu proběhla revize a servis oken;

- ze zápisu ze schůze výboru ze dne 5. 5. 2020, že k upozornění [REDAKCE] na skončení funkčního období všem třem členům, výbor sdělil, že nadále trvá na předloženém postupu ve věci volby členů, volby do parlamentu probíhají podle jiných předpisů. Ze zápisu ze schůze výboru ze dne 2. 7. 2020, že po hlasování per rollam ze dne 2. 6. 2020 bylo rozhodnuto, že členy výboru se stanou [REDAKCE] a SBDO Litomyšl, nový výbor si jako [REDAKCE] zvolil [REDAKCE] a [REDAKCE]. V prosinci 2020 paní [REDAKCE] a pan [REDAKCE] upozornili členy SVJ, že paní [REDAKCE] skončil mandát dne 4. 6. 2020 a rozeslali rozhodnutí krajského soudu. K tomu výbor na své schůzi ze dne 10. 12. 2020 uvedl v zápise, že vzal na vědomí e-mail [REDAKCE]. [REDAKCE] a do pravomocného rozhodnutí soudu ve věci zápisu o výmazu v rejstříkovém společenství vlastníků nebude zaujímat stanovisko; výbor neumí a ni nemůže předjímat rozhodnutí soudu; po obdržení rozhodnutí soudu bude výbor postupovat v intencích stanov; výbor si není vědom, že by pracoval v rozporu se stanovami a zákonem Lex Covid. V roce 2021 byla schůze výboru ve dnech 15. 1. 2021, 8. 2. 2021, kdy se řešily běžné provozní věci. Dne 18. 2. 2021 se konala mimořádná schůze výboru, který se sešel z důvodu usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 1. 2021 ve věci zápisu změn do rejstříku společenství. Po poradě s advokátem výbor předpokládal podání dovolání. Jelikož výbor má být tříčlenný, rozhodli se dosavadní členové výboru oslovit členy společenství s žádostí o přihlášení se na kandidaturu na člena výboru, případně i jeho náhradníka či revizora. S účinností od 12. 2. 2021 bylo zrušeno vyplácení odměny paní [REDAKCE]. Dne 18. 2. 2021 dosavadní členové výboru pověřili paní [REDAKCE], aby do doby zvolení nového člena výboru úzce spolupracovala se stávajícími členy výboru v uvedených činnostech. Na schůzi výboru dne 6. 3. 2021 dosavadní dva členové výboru projednali písemnou žádost – kandidaturu na člena výboru paní [REDAKCE] a schválili hlasování per rollam. Kromě žádosti paní [REDAKCE] výbor neobdržel žádné další návrhy na kandidatury na člena výboru. Ze zápisu ze schůze výboru ze dne 15. 4. 2021 vyplývá, že mimo jiné byla členkou výboru zvolena per rollam paní [REDAKCE], a to 79,6 % hlasů. Od 15. 4. 2021 je tedy [REDAKCE] členkou výboru a na základě dohody členů výboru [REDAKCE] výboru, [REDAKCE] je [REDAKCE] a členem výboru je SBDO Litomyšl.

- okresní soud vyslechl i žalovanou jako účastnici řízení, která vypověděla, že byla skutečně zvolená jako náhradnice dne 25. 1. 2017, v dubnu 2017 oznámil pan [REDAKCE], že bude muset končit ve funkci a ve výboru se domluvili, že žalovaná bude dělat [REDAKCE], a to od 17. 5. 2017, takto to fungovalo do roku 2020, když skončilo funkční období bytového družstva a tehdy řešili, zda se bude volit celý výbor nebo pouze jeden člen, radili se i s advokáty, co dělají bytová družstva a řešilo se, zda funkční období náhradníků je shodné s funkčním obdobím členů, které nahrazují a nebo jim začíná nové funkční období a jak se má počítat, když byli zvoleni každý zvlášť, přičemž jim bylo řečeno, že je to jinak než u korporací a bytových družstev, které se řídí zákonem o korporacích a SVJ se řídí občanským zákoníkem, pátrali a došli k závěru, že pětileté období začíná každému členovi od jeho zvolení či ustanovení do funkce, jako laici tomu nerozuměli a vycházeli z ust. § 246 spolkového zákona, a žalovaná tudíž byla přesvědčena, že jí pětileté období začalo dnem, kdy byla zvolena do funkce, tedy 17. 5. 2017, následně byl dán podnět k rejstříkovému soudu, výbor o tomto návrhu věděl, vysvětlovali to, měli i stanoviska právníků, bylo to v době covidu a odkazovali i na zákon Lex Covid č. 191/2020 Sb., kdy se automaticky prodlužovaly funkce, v tomto období se nemohli setkávat, takže svolání schůze nebylo možné a s podáním paní [REDAKCE] nesouhlasili, odvolali se k vrchnímu soudu a až do doby jeho rozhodnutí byla žalovaná stále zapsána jako [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

a stále tak fungovala, v době covidu měli nasmlouvané akce, a to rekonstrukci vzduchotechniky, výměnu vodoměrů, které se musely udělat, aby nedošlo ke škodě, vše zvládli i za situace, kdy s ohledem na covid byly všechny aktivity, jak pracovní, tak i osobní a setkávací omezeny, když v období od června 2020 do února 2021 by zřejmě došlo k nebezpečí z prodlení, protože měli nasmlouvanou akci na vzduchotechniku a také se vyměňovaly vodoměry, probíhala deratizace, kontrola hasicích přístrojů a dále běžné věci, jako že neteče voda nebo zatéká do střechy, řešili i dezinfekci výtahů a opatření v rámci proticovidových zákonů, pan [REDAKCE] jako člen výboru částečně pomáhal, ale ubývaly mu síly, pan [REDAKCE] v domě nebydlel a navíc dostal i covid a byl delší dobu v karanténě. Spousta lidí žalované říkala, ať si z toho nic nedělá, že práci dělá dobře a její práce si vážili. Žalovaná se dotazovala i vyšší soudní úřednice Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích paní [REDAKCE], která žalované sdělila, že pokud je stále zapsána, tak funkci může vykonávat, že mají vyčkat rozhodnutí Vrchního soudu, což se stalo dne 12. 2. 2021, kdy žalobce obdržel usnesení Vrchního soudu o tom, že žalované skončila funkce, uvažovali o podání dovolání, ale ze strany paní [REDAKCE] jim bylo sděleno, že pouze navyšují náklady SVJ, což by byla pravda, proto se rozhodli, že udělají hlasování per rollam a pan [REDAKCE] za SBDO Litomyšl a pan [REDAKCE] žalovanou pověřili, aby jako domovní důvěrník připravila hlasování per rollam a zařizovala i další rozjeté věci. Od 12. 2. 2021 žalovaná žádnou náhradu nepobírala, k volbě per rollam došlo 15. 4. 2021, kdy žalovaná dostala skoro 80 % důvěru a byla zvolena jako třetí člen výboru k dosavadním dvěma - SBDO Litomyšl a panu [REDAKCE] a byla zvolena jako [REDAKCE] výboru, pan [REDAKCE] v [REDAKCE] 2021 zemřel, takže od té doby byl výbor pouze dvoučlenný – pan [REDAKCE] a žalovaná. A v té době odměnu rozdělili mezi dva členy, následně z podnětu paní [REDAKCE] zvolili třetího člena a žalovaná opět zůstala [REDAKCE].

5. Okresní soud po provedeném dokazování dospěl ke skutkovému zjištění, že žalovaná byla zvolena jako náhradnice členů výboru dne 25. 1. 2017 a dne 17. 5. 2017 nastoupila na uvolněné místo po panu [REDAKCE]. Domnívala se spolu s výborem, že jí začalo běžet nové pětileté funkční období. K upozornění členky společenství [REDAKCE] na chybné údaje ve veřejném rejstříku SVJ zaslané 17. 8. 2020 Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích vydal tento soud dne 2. 10. 2020 usnesení, kterým vymazal [REDAKCE] jako statutární orgán ke dni 4. 6. 2020 s tím, že den zápisu změny bude den nabytí právní moci. Proti uvedenému usnesení podalo SVJ odvolání a usnesení krajského soudu bylo potvrzeno, co se týká výmazu [REDAKCE] (usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 1. 2021). Usnesení Vrchního soudu nabylo právní moci dne 11. 2. 2021 a dne 11. 2. 2021 byla [REDAKCE] vymazána jako statutární orgán SVJ s dnem zániku členství i funkce ke dni 4. 6. 2020. Touto žalobou uplatňuje Krajským soudem v Hradci Králové – pobočkou v Pardubicích ustanovený hmotněprávní opatrovník SVJ na základě usnesení ze dne 13. 12. 2023, č. j. 55 Cm 148/2021-224, po žalované [REDAKCE] výplatu bezdůvodného obohacení za období od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021 ve výši 54 446 Kč. Jedná se o částku, která byla žalované vyplacena jednak jako odměna za její činnost [REDAKCE] SVJ (dohodou výboru určena na částku 5 000 Kč měsíčně) a dále o odvody na sociální a zdravotní pojištění placené samotným SVJ.
6. Okresní soud se poté nejprve zabýval námitkou promlčení vznesenou žalovanou, kterou neshledal důvodnou s tím, že řízení o ustanovení hmotněprávního opatrovníka bylo na návrh členky společenství [REDAKCE] zahájeno dne 18. 10. 2021. V tuto dobu tedy nárok na výplatu odměny za období od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021 promlčen nebyl. Hmotněprávní opatrovník byl soudem ustanoven usnesením ze dne 13. 12. 2023, toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 1. 2024. Žaloba ve věci byla opatrovníkem podána k soudu dne 16. 2. 2024. Podle § 645 o. z. (oddíl týkající se promlčení a prekluze) vyžaduje-li se, aby osoba měla zákonného zástupce nebo opatrovníka, počne promlčecí lhůta běžet ohledně práva takové osoby nebo ohledně práva proti ní až ode dne, kdy zákonného zástupce nebo opatrovníka získá. Již započatá lhůta běží dále a neskončí dříve, než uplyne jeden rok po odpadnutí překážky. V době podání návrhu na ustanovení opatrovníka nebyl

návrh promlčen, řízení o ustanovení opatrovníka běh promlčecí doby stavělo a po ustanovení opatrovníka byla žaloba podána v řádu měsíce.

7. Okresní soud následně na danou věc aplikoval ust. § 2991 odst. 1 a 2 o.z. a uzavřel, že žalovaná se na úkor žalobce bezdůvodně neobohatila. Žalovaná byla přesvědčena, že nastoupila jako členka výboru dne 17. 5. 2021 a že od této doby jí běží pětileté funkční období členky výboru. Tuto otázku diskutovala s právníky i odborníky na SVJ. Vycházela také ze stanoviska [REDAKCE] (je založeno v připojených modrých deskách). V tomto jejím vnitřním přesvědčení ji utvrdili i zbylí členové výboru, kteří s tímto výkladem souhlasili a nepovažovali za nutné volit dalšího člena výboru. Nicméně i poté, kdy byla krajským soudem vymazána z rejstříku ke dni 4. 6. 2020, mohla žalovaná tuto funkci vykonávat, a to do doby nabytí právní moci usnesení krajského soudu. Po celou tuto dobu, tedy od 4. 6. 2020 do 11. 2. 2021 byla ve veřejném rejstříku zapsána jako [REDAKCE] SVJ a tuto funkci mohla vykonávat a také vykonávala. Po rozhodnutí Vrchního soudu v Praze byla z funkce vymazána, od této doby již funkci [REDAKCE] ani členky výboru vykonávat nemohla. Od 12. 2. 2021 jí přestala být vyplácena odměna. Zbylí dva členové výboru poté vyhlásili nové hlasování per rollam, kam se opět žalovaná přihlásila a dne 15. 4. 2021 byla opětovně zvolena členkou výboru s podporou téměř 80 % členů společenství. Po celou dobu, tedy od 4. 6. 2020 do 11. 2. 2021, žalovaná vykonávala funkci [REDAKCE] výboru a starala se o běžný chod SVJ. Navíc v tuto dobu byly realizovány a již dříve nasmlouvány větší investiční akce, které žalovaná jako [REDAKCE] zajišťovala. V tomto období došlo k rekonstrukci stoupacího vedení plynu, k revizi a servisu oken, k deratizaci, k výměně patních uzávěrů TUV a SU, byla provedena revize hasicích přístrojů a hydrantů, prověrka požární ochrany, a především největší akce, a to rekonstrukce vzduchotechnických jednotek na střeše domu. Okresní soud uvedl, že je nutno vzít v úvahu i skutečnost, že dané období roku 2020–2021 bylo poznamenáno šířením viru Covid - 19, kdy docházelo k omezením ve vztahu setkávání se a k nařizování karantén. Z čestného prohlášení paní [REDAKCE] a z výpovědi pana [REDAKCE] vzal okresní soud za prokázané, že pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE] byli delší dobu v karanténě a za SVJ tak vystupovala žalovaná paní [REDAKCE], která s nimi vše řešila po telefonu. Z jejich tvrzení také vyplynulo, že paní [REDAKCE] měla v úmyslu odstoupit, ale pan [REDAKCE] i pan [REDAKCE] ji prosili, ať z funkce neodstoupí, protože pak by odstoupili i oni a nebyl by nikdo, kdo by zajišťoval činnost statutárního orgánu SVJ. Z čestných prohlášení i z výpovědi pana [REDAKCE] i paní [REDAKCE] vyplynulo, že žalovaná v uvedeném období skutečně práci pro SVJ vykonávala, lze předpokládat, že jako [REDAKCE] SVJ měla na starosti mnohem více věcí než [REDAKCE] výboru pan [REDAKCE] a člen pan [REDAKCE]. Okresní soud uvedl, že musí vycházet z pravomocného rozhodnutí soudních orgánů týkajících se výmazu člena výboru, kterými je vázán, dále uvedl, že žalovaná sice byla vymazána k datu 4. 6. 2021, avšak až v okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu, tj. dne 11. 2. 2021. Zápis v rejstříku má deklaratorní povahu, není konstitutivní, tudíž veškeré úkony, které žalovaná jako [REDAKCE] výboru SVJ v období od 4. 6. 2020 do 11. 2. 2021 vykonávala, vykonávala jako zástupce SVJ řádně zapsaný v rejstříku, neboť datum výmazu byl navázán na právní moc rozhodnutí. Je možné, že kdyby v odvolání proti rozhodnutí o výmazu žalovaná argumentovala zákonem Lex Covid č. 191/2020 Sb., v němž bylo v § 20 upraveno zvláštní opatření ve vztahu ke členům voleného orgánu právnických osob, tak by rozhodnutí odvolacího soudu mohlo vyznít jinak. Tento zákon však v odvolání uplatněn nebyl, soudem nebyl použit a nelze tedy v tomto řízení na něj odkazovat. Pravdou však je, že žalovaná jako [REDAKCE] výboru byla zapsána v rejstříku až do 11. 2. 2020, v této době mohla vůči třetím osobám vystupovat a SVJ zavazovat. Smlouvy, které v tomto období za SVJ uzavřela, nejsou neplatné, neboť osoby, se kterými jednala, byly v dobré víře v zápis v rejstříku. Za celé toto období nebyla zpochybněna žádná smlouva, kterou by žalovaná za SVJ podepsala, je tedy zřejmé, že svoji pravomoc nijak nezneužila a že pracovala pro zajištění řádného a kontinuálního chodu SVJ. Bylo by tedy proti dobrým mravům, kdyby měla vracet odměnu, kterou za svoji činnost obdržela a která byla odsouhlasena shromážděním SVJ. Žalovaná byla vnitřně přesvědčena, že funkci [REDAKCE] výboru může vykonávat, domnívala se, že vrchní soud rozhodnutí zvrátí a SVJ uvažovalo i o podání dovolání. Dovolání však s ohledem na výtky paní [REDAKCE] a pana [REDAKCE] o tom, že zbytečně zadluží Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

SVJ, nebylo podáno. Okresní soud nedovodil, že by se žalovaná obohatila bez spravedlivého důvodu, pokud vykonávala funkci [REDAKCE], tak ji vykonávala v době, kdy podle veřejného rejstříku byla stále ve funkci zapsána a za poskytnutou odměnu poskytla žalobci protiplnění v podobě zajišťování chodu společenství a realizaci všech potřebných revizí a akcí dlouhodobě nasmlouvaných. Jakým způsobem byla odměna zaučtována v účetnictví žalobce nebylo předmětem řízení. Okresní soud měl za to, že otázka dobré víry, na jejíž nedostatek upozorňoval opatrovník žalobce, není pro případ řešení bezdůvodného obohacení podstatná. Připustil, že žalovaná mohla nabýt pochybnosti o délce svého funkčního období v době, kdy na toto upozornila paní [REDAKCE], což mohlo být v období, kdy došlo k volbě zbývajících členů výboru (červen, červenec 2020), avšak po poradě s právníky a organizacemi zastupujícími SVJ i po poradě se členy výboru dospěli k závěru, že jí funkční období trvá, a zpochybnění délky trvání funkce ze strany paní [REDAKCE] nemohlo vést k tomu, že by žalovaná neměla za výkon své činnosti, kterou prokazatelně pro SVJ vykonávala, dostat odměnu. Okresní soud dále uvedl, že za situace, kdy člen společenství má námitky týkající se délky funkčního období některého ze členů výboru, a na tyto námitky není žádným způsobem reagováno, tak má jedinou možnost podat návrh k rejstříkovému soudu, což paní [REDAKCE] udělala, rejstříkový soud potom určí, zda a kdy došlo k ukončení funkce a na základě daného rozhodnutí (po jeho právní moci) provede v rejstříku výmaz či zápis, neznamena to však automaticky, že za období, kdy je funkce řádně vykonávána a SVJ dostává protiplnění v podobě obstarávání všeho potřebného pro řádné fungování, že by tento člen výboru měl odměnu vracet, pouze z toho důvodu, že „pobírala odměnu neoprávněně, protože ve výboru vůbec neměl být“ (dle tvrzení paní [REDAKCE]). Za podstatné označil okresní soud též rozhodnutí shromáždění o poskytování odměny členům výboru, kdy pro všechny členy výboru byla určena částka 10 000 Kč a záleží pouze na členech výboru, jakým způsobem si ji rozdělí, a kdyby žalovaná nebyla členkou výboru, tak by odměna 10 000 Kč byla rozdělena mezi zbývajících členy výboru, členové společenství by žádným způsobem ochuzeni nebyli, neboť v žádném ustanovení stanov není uvedeno, že by se nevyčerpaná odměna některého člena výboru měla vracet do rozpočtu společenství. Okresní soud zdůraznil, že žalovaná byla jako [REDAKCE] výboru žalobce zapsána v rejstříku až do 11. 2. 2021 a pokud v tomto období vykonávala pro žalobce činnost, což bylo prokázáno, tak jí odměna náleží a její nepřiznání by považoval za rozporné s dobrými mravy, zvláště v období šíření nemoci Covid-19, kdy mimořádnými opatřeními byla omezena činnost celé společnosti, což se odrazilo i v činnostech SVJ, a i přes mimořádná opatření žalovaná jako [REDAKCE] SVJ zajišťovala veškeré činnosti a akce, které SVJ mělo nasmlouváno a které muselo mít splněno, například revize a podobně. Žalobu žalobce proto zamítl a úspěšně žalované přiznal dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízením za její zastoupení advokátem za 10,5 úkonu po 3 300 Kč, 10 náhrad hotových výdajů po 450 Kč, náhradu za promeškaný čas ve výši 900 Kč, jízdné ke třem jednáním okresního soudu ve výši 1 104,30 Kč a 21 % DPH. Dále okresní soud uložil žalobci zaplatit České republice na účet Okresního soudu ve Svitavách soudní poplatek ve výši 2 723 Kč dle položky 1 odst. 1 písm. b) Sazebníku soudních poplatků do tří dnů od právní moci rozsudku. Dodal, že odměnu soudem ustanoveného hmotněprávního opatrovníka bude podle jeho názoru nést zastoupená osoba a okresní soud o ní tudíž nerozhodoval.

8. Proti rozsudku podal včas odvolání žalobce s tím, že rozhodnutí okresního soudu spočívá na nesprávných skutkových zjištěních a na nesprávném právním posouzení věci a je také postižen jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Uvedl, že jde o zaplacení částky 54 446 Kč vyplacené žalované za výkon funkce člena výboru společenství vlastníků za období od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021, kdy žalovaná členem výboru žalobce nebyla, o čemž rozhodl jednak Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 2. 10. 2020 a následně Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 21. 1. 2021, se závěrem, že náhradníci, kteří mohou být shromážděním společenství vlastníků voleni, nastupují do funkce toliko na zbytek funkčního období člena, jehož ve funkci nahradili. Namítal dále, že podle § 159a o.s.ř. ve spojení s § 167 odst. 2 o.s.ř. jsou závěry z uvedených usnesení závazné i v tomto řízení a fakticky se jedná o otázky pravomocně rozhodnuté, kdy znovu o nich rozhodnout Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

s ohledem na tyto zákonné předpoklady nelze, ale okresní soud s těmito závěry polemizoval, v podstatě je označil za nesprávné a akcentoval vlastní závěry v těchto otázkách týkajících se zejména toho, kdy došlo k zániku funkce žalované, tj. ke dni 4. 6. 2020. Žalovaná v řízení, namítala, že jí funkční období nezaniklo ke dni 4. 6. 2020 z důvodu prodloužení podle zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2, ale podle žalobce tuto otázku nebylo namístě znovu posuzovat, když byla soudy již jednoznačně a pravomocně rozhodnuta v předchozích řízeních. Nesouhlasil se závěrem okresního soudu, že žalovaná sice byla vymazána k datu 4. 6. 2020, avšak až v okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu, což se stalo dne 11. 2. 2021, přičemž nesouhlasil ani se závěrem okresního soudu, že zápis v rejstříku má deklaratorní povahu, není konstitutivní, a tudíž veškeré úkony, které žalovaná jako [REDAKCE] výboru SVJ v období od 4. 6. 2020 do 11. 2. 2021 vykonávala, vykonávala jako zástupce SVJ řádně zapsaný v rejstříku, neboť datum výmazu byl navázán na právní moc rozhodnutí. Žalobce namítal, že rozhodnutí odvolacího soudu konstitutivní povahu mít nemohlo, když posuzovalo zpětné datum, k jakému funkce žalované zanikla. Uvedl, že ve vztahu k dobré víře třetích osob by se jejich ochrana uplatnila, pokud by byly zápisy v rejstříku nesprávné, ale nelze takovýto stav hájit i interně mezi zapsaným subjektem a členem jeho orgánu, kterému funkce zanikla, neboť takový závěr by znamenal, že například kterýkoliv [REDAKCE], který pobírá odměnu za výkon funkce, má právo na placení odměn nikoliv do doby, kdy mu funkce zanikla z jakéhokoliv důvodu, včetně odvolání, ale až do doby, než bude v rejstříku vymazán, což je závěr zjevně nesprávný a neobhajitelný. Uvedl, že žalovaná nastoupila jako náhradnice do funkce člena, jemuž původní funkční období začalo dne 4. 6. 2015, a proto její funkční období člena výboru společenství skončilo dne 4. 6. 2020, což je i v souladu se stanovami žalobce. Nesouhlasil se závěrem okresního soudu, že žalovaná má právo pobírat odměnu i za období od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021 proto, že činnost pro společenství vlastníků vykonávala a nepřiznání odměny by bylo v rozporu s dobrými mravy. Je přesvědčen, že se okresní soud nevypořádal s jeho argumentací, kterou uvedl ve svém závěrečném návrhu a odkázal na závěry Ústavního soudu v nálezu sp. zn. I. ÚS 3755/17 o tom, že odůvodnění rozhodnutí musí účastníkům řízení umožňovat seznatelnost těch úvah soudu, jež byly relevantní pro výsledek řízení a tím přezkoumatelnost soudního rozhodnutí z hlediska zákonnosti i věcné správnosti a pro přesvědčivost soudního rozhodnutí je klíčové, aby soudy reagovaly na substantivní argumenty a námitky stěžovatelů a aby vysvětlily, proč je nepřijaly. Uvedl, že se žalovaná před okresním soudem bránila primárně tím, že v uvedeném období fakticky činnosti ve prospěch žalobce vykonávala a že byla v dobré víře, že jí funkce ke dni 4. 6. 2020 či později nezanikla, ale okresní soud otázku dobré víry žalované nepovažoval za podstatnou a uvedl, že žalovaná mohla nabýt pochybnosti o délce svého funkčního období již po upozornění paní [REDAKCE], tj. před 5. 5. 2020 poznámkou na hlasovacím lístku k návrhům per rollam z 29. 4. 2020 a doloženým dopisem ze dne 1. 5. 2020, který předložila sama žalovaná, a tudíž dle závěru okresního soudu nemohla být žalovaná v dobré víře, že její funkce nepochybně trvá a věděla o tom, že k jejímu zániku ke dni 4. 6. 2020 může a později mohlo dojít, a přesto adekvátně nereagovala a neiniciovala svoji předvolbu, přestože tomu nic nebránilo a jiní členové výboru takto voleni i předvoleni byli. Nejpozději ke dni 5. 5. 2020 nebyla tudíž podle žalobce žalovaná v dobré víře, že její funkční období ke dni 4. 6. 2020 neskončí a přinejmenším jednala v tomto ohledu nedbale a nesnažila se možnému problematickému stavu předejít svou předvolbou k 4. 6. 2020. Namítal rovněž, že ve výsledku absentuje úvaha okresního soudu, jakou povahu tedy takové plnění mělo a na základě jakých ustanovení si jej může žalovaná ponechat, protože takovým důvodem by neměly být jen „dobré mravy“, když řešení stanoví přímo právní řád, a měl za to, že logicky nelze přiznat odměnu za výkon funkce někomu, komu taková funkce již zanikla a ve funkci jakožto neodmyslitelné části nároku na odměnu za výkon funkce již taková osoba není. Dle žalobce by věc měla být posouzena podle § 1402 odst. 2 o.z., podle něhož kdo spravuje cizí majetek bez právního důvodu, nemá právo na odměnu, případně by bylo možné na spornou věc nahlížet také jako na nepřikázaného [REDAKCE] podle § 3006 a následujících o.z., podle kterého vmísí-li se někdo do záležitostí jiné osoby, ač k tomu není oprávněn, jdou k jeho tíži následky z toho vzniklé a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nepřikázaný ■■■■■ má právo jen na náhradu účelně vynaložených nákladů, které žalovaná neprokázala, když je nepochybné, že částky byly žalované vypláceny nikoliv jako náhrada vynaložených nákladů, ale jako odměna člena výboru žalobce. Odkázal i na výjimku podle § 3008 o.z., tedy situaci, kdy nepřikázaný ■■■■■ zachrání cizí věc od zkázy, potom má nárok na odměnu ve výši jedna 1/10 ceny věci k účelně vynaloženým nákladům a měl za to, že tato výjimka na tento vztah nedopadá a o tuto situaci nešlo a nebylo to ani ze strany žalované tvrzeno a prokázáno. Uvedl dále, že nejbliže by pak bylo ust. § 3009 o.z., podle kterého ujme-li se někdo záležitosti ve prospěch jiné osoby bez jejího svolení, nahradí mu tato osoba účelně vynaložené náklady, zařídí-li záležitost k jejímu převážnému užitku; přitom zda byla záležitost provedena k užitku jiného se neposoudí podle obecných hledisek, ale se zřetelem k jeho pochopitelným zájmům a záměrům, a poukázal na to, že i zde zákon stanovuje pouze právo na účelně vynaložené náklady, nikoliv na odměnu. Znovu opakoval, že i pokud půjde o bezdůvodné obohacení dle § 2991 odst. 1 a následující o.z. uplatní se i ust. § 1402 odst. 2 o.z., ale žalovaná si nemůže vyplacenou odměnu nechat v žádném případě ani v případě existence dobré víry, kterou okresní soud neřešil a aplikoval jen korektiv dobrých mravů, což je dle žalobce v přímém rozporu s uvedenými ustanoveními. Nesouhlasil ani s tím, že žalovaná odkazovala v dané věci na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 68/2007 a měl za to, že na danou věc nedopadá. Nesouhlasil s tím, že okresní soud vycházel z čestných prohlášení předložených žalovanou, přestože například podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3197/2022 jej nelze považovat za dostatečný důkaz, pokud zde lze provést výslech svědků, aby byla zachována zásada bezprostřednosti soudního řízení, a ačkoliv svědek ■■■■■ byl vyslechnut a na nic podstatného si nepamatoval. Namítal, že okresní soud odhlédl i od toho, že ve výboru žalobce mohli vykonávat činnosti jiní členové než žalovaná a že všichni z nich si byli vědomi, že mohlo dojít k zániku funkce žalované ke dni 4. 6. 2020 a nikdo z nich se tomuto stavu nesnažil předejít zejména iniciováním případné předvolby žalované. Žalobce nesouhlasil také s rozhodnutím okresního soudu o nákladech řízení, především se 3 přiznanými úkony právní služby, a to nahlížení do spisu a s 2 poradami s klientem a uvedl, že ve věci proběhlo jednání dne 3. 7. 2025 a následně 25. 9. 2025 a od převzetí věci, respektive zahájení řízení, a ani mezi těmito jednáními nenastaly žádné nové skutečnosti ze strany žalobce, ohledně níž by do spisu dokládal listiny významného charakteru, které by musela žalovaná znovu konzultovat a řešit na ně adekvátní obranu, když s obsahem případných připojených spisů byla žalovaná seznámena již v minulosti, protože byla jejich účastníkem v různém postavení, nyní sloužily primárně pro seznámení okresním soudem. Pokud nahlížení do spisu bylo nutné uskutečnit, žalobce má za to, že by nemělo odpovídat jednomu úkonu právní služby, když jde o listiny, se kterými žalovaná byla seznámena již v minulosti, a podstatnou část listin ve spise tvoří ty, které předložila sama žalovaná. Pokud jde o porady s klientem, již od počátku běžně první porady musí proběhnout při převzetí věci a podání prvního vyjádření, jde o odměňovaný úkon v rámci uvedeného převzetí a podání vyjádření a druhá požadovaná úhrada za poradou s klientem se jeví neúčelná, když stav se od počátku fakticky nezměnil a žalobce není povinen nést náklady na opakované konzultace, pokud není nepochybná jejich nutnost a účelnost pro danou věc. Dle žalobce měl okresní soud rozhodnout i o povinnosti k náhradě nákladů řízení ustanovenému hmotněprávnímu opatrovníkovi již v rozhodnutí v dané věci ve výši dle advokátního tarifu neúspěšné straně a opatrovníkovi žalobce současně stanovit výši jeho odměny a hotových výdajů. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu změnil a žalobě vyhověl, opatrovníku žalobce ■■■■■. ■■■■■ přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 45 088,86 Kč a uložil žalované povinnost nahradit tyto náklady žalobci, žalované uložil povinnost nahradit státu náklady řízení ve výši 2 723 Kč na účet Okresního soudu ve Svitavách a přiznal žalobci i právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, popřípadě rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

9. Žalovaná se k odvolání žalobce vyjádřila tak, že je považuje za nedůvodné a rozsudek okresního soudu měla za správný. Uvedla, že čestná prohlášení provedená okresním soudem k důkazu představují dle jejího názoru důkaz zcela dostatečný a způsobilý k provedení skutkových zjištění na jejich základě. Ostatně výslechy osob podávající soudu čestná prohlášení byly z její strany Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

navrhovány. Žalobce výsledky těchto osob k důkazu sám nenavrhoval, takže domáhání se výsledku těchto osob v odvolacím řízení považuje žalovaná za nepřipadné. Jediná výtku ze strany žalované směřuje vůči právnímu posouzení otázky promlčení nároku žalobce, neboť opakovaně upozorňovala na komentář k ustanovení § 645 občanského zákoníku, který vztahuje možnost posunutí počátku promlčecí lhůty výhradně na fyzické osoby, když nezmiňuje žádnou situaci, která by zahrnovala osoby právnické a s tímto jejím argumentem se okresní soud dostatečně nevypořádal, když argumentace promlčením nároku je primárním a podstatným argumentem v rámci procesní obrany žalované. Skutečnost, že si výbor podle žalobce byl „vědom možností“, že funkce žalované mohla zaniknout, neznamená, že o jejím zániku věděl, výbor nadále fungoval jako plně obsazený a činil všechna rozhodnutí, aniž by kdokoli inicioval převolení svých členů, a pokud si tedy žádný z členů výboru nebyl jist zánikem funkce žalované natolik, aby podnikl jakýkoliv krok, nelze po žalované spravedlivě požadovat, aby měla ona sama opačné právní posouzení než ostatní členové orgánu, přičemž současně údajné varování žalované paní [REDAKCE] nelze považovat za relevantní okolnost způsobitou vyvolat pochybnosti o trvání funkce, neboť jak již zmiňovala dříve v řízení žalovaná, paní [REDAKCE] ve své výpovědi opakovaně uváděla řadu nepravd a nepřesností. Žalovaná dále namítala, že žalobce ve svém odvolání nepřiměřeně a až zbytečně akcentuje úpravu občanského soudního řádu věnující se vázanosti soudu jiným soudním rozhodnutím ve smyslu ust. § 135 odst. 2 o.s.ř., když okresní soud z usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích sp. zn. 55 Cm 148/2021 a S 5865/RS99/KSHK při svém rozhodování vycházel, respektoval jej a nerozhodl jakkoliv v rozporu s ním. Uvedla, že pokud si okresní soud v odůvodnění rozsudku dovolil polemiku nad aplikací zákona č. 191/2020 Sb., je takový postup zcela v pořádku a nijak se nepříčí ustanovení § 135 o.s.ř. Okresní soud naopak uvedl, že „je možné, že kdyby v odvolání proti rozhodnutí o výmazu žalovaná argumentovala zákonem Lex Covid č. 191/2020 Sb., v němž bylo v § 20 upraveno zvláštní opatření ve vztahu ke členům voleného orgánu právnických osob, tak by rozhodnutí odvolacího soudu mohlo vyznít jinak. Tento zákon však v odvolání uplatněn nebyl, soudem nebyl použit a nelze tedy v tomto řízení na něj odkazovat“. Dále uvedla, že okresní soud tímto výslovně deklaroval, že při svém rozhodování Lex Covid nikterak nezohlednil, čímž vyhověl požadavku na vázanost soudu jiným soudním rozhodnutím. Měla rovněž za to, že žalobce zcela účelově dezinterpretuje závěry okresního soudu, když tvrdí, že žalovaná nemohla být v dobré víře o trvání svého funkčního období již od 4. 6. 2020, případně že měla po upozornění paní [REDAKCE] „adekvátně reagovat“ a okamžitě iniciovat svou převolbu. Okresní soud pouze konstatoval, že žalovaná mohla mít určité pochybnosti, nikoliv že její funkce byla bezpochyby ukončena, či že byla povinna vyvodit závěr o svém zániku ve funkci. Měla za to, že pochybnost v rovině upozornění jedné fyzické osoby - navíc osoby, která dle žalované opakovaně uváděla nepravdivé informace - nemůže vyvolat povinnost rezignovat ani automaticky založit nedobrou víru. Uvedla, že postupovala obezřetně a zcela racionálně, kdy otázku trvání svého funkčního období předběžně ověřila přímo u vyšší soudní úřednice krajského soudu, která ji výslovně utvrdila v tom, že má ve funkci setrvat až do pravomocného rozhodnutí. A právě tato skutečnost je rozhodující pro posouzení dobré víry žalované, která jednala na základě autoritativní informace soudu, nikoliv vlastního libovolného výkladu, a tudíž ji nelze klást k tíži, že neiniciovala „převolbu“, neboť žádná právní povinnost takový krok učinit neexistuje, a navíc by její rezignace před pravomocným rozhodnutím mohla způsobit výboru SVJ faktickou paralýzu, když jednala plně v dobré víře, v souladu se zájmy SVJ a na základě relevantních informací, nikoliv liknavě či účelově, jak se snaží tvrdit žalobce. Nesouhlasila s argumentací žalobce opírající se o ust. § 1402 odst. 2 o.z. a o koncepci nepřikázaného jednání dle ust. § 3006 o.z. s tím, že oba instituty se použijí pouze tehdy, pokud osoba jedná bez jakéhokoli právního důvodu a zároveň bez dobré víry, že právní důvod existuje. V dané věci však žalovaná vykonávala funkci [REDAKCE] společenství na základě toho, že v době jejího výkonu nebylo pravomocně rozhodnuto o zániku její funkce, a navíc byla v dobré víře posílena autoritativním sdělením vyšší soudní úřednice krajského soudu, že má ve funkci setrvat do pravomocného rozhodnutí. Nejednala proto svévolně, ani se „nevímísila do záležitostí jiného“, ale pouze pokračovala ve výkonu své funkce do doby, než došlo k jednoznačnému právnímu závěru

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

o jejím zániku. Nepříkázané jednatelství se dle žalované uplatní jen tehdy, pokud jednájící osoba nemá rozumný důvod domnívat se, že jedná oprávněně. Zde byl naopak takový důvod zjevný, explicitně potvrzený soudní autoritou. A stejně tak nelze žalovanou považovat za osobu spravující cizí majetek bez právního důvodu, neboť právní důvod jejího jednání vznikl z pokračujícího výkonu její funkce v situaci právní nejistoty, nikoliv z absence jakéhokoliv titulu. Použití § 1402 odst. 2 a § 3006 o.z. proto není možné, neboť obě ustanovení předpokládají situaci diametrálně odlišnou od té, která v projednávané věci nastala. Žalovaná nesouhlasila ani s námitkami žalobce týkající se nákladů řízení, a to úkonů právní služby nahlížení do spisu a 2 porad s klientem, když měla za to, že nahlížení do spisu není formální úkon, ale základní procesní nástroj umožňující ověřit, v jakém rozsahu a pořadí byly soudem provedeny důkazy, jaké listiny byly doplněny soudem či druhou stranou a zda spis odpovídá procesní situaci před nařízeným jednáním. Tato povinnost vzniká opakovaně, zejména před jednotlivými jednáními, bez ohledu na to, zda některé listiny žalovaná v minulosti znala, když podstatné je, v jakém procesním kontextu se objevily ve spisu nyní. Měla také za to, že nahlížení do spisu bylo tedy zcela nezbytné k tomu, aby právní zástupce mohl při jednáních adekvátně reagovat na obsah spisu, pořad jednání a procesní postup soudu, stejně tak obě porady s klientem byly účelné. Podle žalované jí žalobce nemůže stanovovat, kolikrát má komunikovat se svým právním zástupcem, neboť je to právě advokát jakožto právní zástupce, kdo určuje potřebný rozsah přípravy. Úkony právního zastoupení je nutno posuzovat z hlediska jejich účelnosti, nikoliv nezbytnosti, a je nepřipadné, aby byla „omezována“ ve způsobu a intenzitě konzultací s právním zástupcem (která sama o sobě není nijak přemrštěná) právě v tomto sporu, jehož podstata podle jejího názoru hraničí s šikanózním výkonem práva. Uvedla, že vzhledem k povaze sporu, k množství provedených důkazů, k opakovaným jednáním a k tvrzením, která žalobce postupně rozvíjel, byly všechny 3 napadené úkony pro vedení jejího zastupování zcela přiměřené a účelné a náklady s nimi spojené byly soudem přiznány po právu. Navrhla, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrdil a přiznal jí právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

10. Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu a řízení, které jeho vyhlášení předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání do věci samé a o povinnosti zaplatit soudní poplatek není důvodné, co do nákladů řízení důvodné je.
11. Pokud jde o věc samu, odvolací soud se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry okresního soudu uvedenými v napadeném rozsudku, proto na ně zcela odkazuje a pouze s ohledem na námitky žalobce uvedené v odvolání dodává následující.
12. I odvolací soud má za to, že je sice třeba vycházet z toho, že žalované skončilo funkční období dne 4. 6. 2020, ale stalo se tak na až základě rozhodnutí soudů, a to s právní mocí dne 11. 2. 2021, kdy o tom, zda je žalovaná členem výboru žalobce pravomocně rozhodl. Po celou dobu od skončení funkčního období, tedy od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021, žalovaná vykonávala funkci [REDAKCE] výboru žalobce, což obnášelo nejenom běžnou činnost, tedy komunikaci s členy společenství vlastníků jednotek, zajištění pravidelných revizí hasících přístrojů, hydrantů, výtahů, atd., ale organizaci prací, které byly v rozhodné době nasmlouvány, tj. rekonstrukce havarijního stavu vzduchotechnických jednotek na střeše, výměna stoupacího vedení plynu, výměna patních uzávěrů TUV a SV v technickém podlaží domu, výměna vodoměrů na TUV a SV s dálkovým odečtem (to vyplývá ze zprávy o činnosti výboru za rok 2020 ze dne 6. 5. 2021, ale i výpovědi svědka [REDAKCE] a účastnické výpovědi žalované). Pokud za této situace žalovaná obdržela za svou práci odměnu v čisté výši 4 450 Kč měsíčně a bylo za ní odvedeno zdravotní a sociální pojištění v rádech stokorun měsíčně (to vyplývá z účetních podkladů dodaných Stavebním bytovým družstvem Ústí nad Orlicí, které pro žalobce zajišťuje vedení účetnictví), nelze rozhodně uzavřít, že se žalovaná na úkor žalobce bezdůvodně obohatila a měla by takové bezdůvodné obohacení vydat (§ 2991 o.z.). Je totiž nepochybné, že pokud by takovou práci nevykonala žalovaná, musel by ji vykonat někdo jiný, neboť jinak by žalobci vznikla škoda, a za takovou práci by žalobce musel rovněž zaplatit.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

13. I odvolací soud má dále za to, že za situace, kdy žalovaná vykonávala v covidové době povinnosti žalobce, jako je pravidelné revize, ale navíc zajišťovala i shora uvedené rekonstrukce v domě, a musela by vracet vyplacenou odměnu a odvody, byl by výklad právního předpisu v rozporu s dobrými mravy (§ 2 odst. 3 o.z.). To, že by bylo v rozporu s dobrými mravy, aby žalovaná zaplatila žalobou požadovanou částku, je v podstatě jen doplnění k již uvedenému, tedy tomu, že na straně žalované nevzniklo bezdůvodné obohacení, pokud obdržela částku 54 446 Kč za období od 5. 6. 2020 do 11. 2. 2021 za práce, které pro žalobce vykonávala a není její povinností, aby tuto částku jako bezdůvodné obohacení žalobci vydala.
14. Odvolací soud se ztotožňuje i se závěrem okresního soudu, že nárok žalobce není promlčen z důvodů, které okresní soud uvedl v napadeném rozsudku. Pokud ust. § 645 o.z. hovoří o osobě, jedná se jak o osobu fyzickou (§ 23 a násl. o.z. - Díl 2 o.z.), tak právnickou (§ 118 a násl. o.z. - Díl 3 o.z.).
15. Odvolací soud má za to, že věc není namístě posoudit podle ust. § 1402 odst. 2 o.z. ani § 3006 o.z., neboť na danou věc nedopadají. Žalovaná nespravedlně cizí majetek bez právního důvodu, ani se nevmísila do záležitostí jiné osoby, ač k tomu nebyla oprávněna.
16. Z uvedených důvodů má odvolací soud za to, že okresní soud ve věci samé rozhodl správně, (výrok I. rozsudku okresního soudu), když rozhodl správně i o povinnosti žalobce zaplatit České republice na účet Okresního soudu ve Svitavách soudní poplatek z žaloby – nejde tedy o náklady státu, jak nesprávně uvádí v odvolání odvolatel (výrok III. rozsudku okresního soudu).
17. Odvolací soud proto rozsudek okresního soudu ve výrocích I. a III. jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).
18. Odvolací soud však změnil rozsudek okresního soudu v odvolání napadeném výroku II. o náhradě nákladů řízení. Okresní soud přiznal správně úspěšné žalované podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení. Jejich výši však stanovil nesprávně. Přitom se jednalo o náklady zastoupení žalované advokátem za jeho odměnu, kterou okresní soud za jeden úkon právní služby stanovil rovněž správně ve výši 3 300 Kč podle § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), ale nesprávně stanovil počet úkonů právní služby. Odvolací soud se ztotožňuje s námitkami žalobce, že není namístě, aby byla žalované přiznána odměna a paušální náhrada za úkon právní služby nahlížení do spisu a 2 porady s klientem, neboť má za to, že nahlížení do spisu nebylo v dané věci třeba, když skutkový stav se od počátku nijak neměnil, a pokud jde o poradu s klientem, tak porada s klientem před jednáním soudu je součástí úkonu právní služby - účast na jednání před soudem. Jinak však má odvolací soud za to, že okresní soud o nákladech zastoupení žalované advokátem rozhodl správně. Náklady zastoupení žalované advokátem tudíž spočívaly v odměně za 7,5 úkonu právní služby po 3 300 Kč (§ 7 bod 5. advokátního tarifu), a to za převzetí a přípravu zastoupení, vyjádření ke změně žaloby ze dne 27. 6. 2025, účast při jednání dne 3. 7. 2025, vyjádření ze dne 4. 8. 2025, účast při jednání okresního soudu dne 25. 9. 2025, které trvalo více jak dvě hodiny, takže jde o dva úkony právní služby, písemný závěrečný návrh a účast při soudním jednání, při němž došlo k vyhlášení rozhodnutí, což je poloviční úkon právní služby. Náklady dále spočívaly v 8 paušálních náhradách hotových výdajů pod 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), náhradě za promeškaný čas advokáta strávený na cestě Litomyšl - [REDAKCE] a zpět ke 3 soudním jednáním za 6 půlhodin po 150 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), za cestovné ke 3 jednáním soudu ve výši 1 104,30 Kč (§ 13 odst. 5 advokátního tarifu a vyhláška č. 475/2024 Sb.) při ujetí 50 km za jednu cestu osobním automobilem se základní sazbou 5,80 Kč/kilometr, spotřebě 4,5 litru nafty na 100 km a ceně nafty 34,70 Kč, a dále i 21% DPH. Náklady celkem činily 36 728,70 Kč a odvolací soud uložil žalobci, aby žalované tyto náklady nahradil do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 věty před středníkem o.s.ř.) k rukám jejího zástupce Mgr. Tadeáše Vraspíra (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).
19. O nákladech odvolacího řízení rozhodl odvolací soud dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a úspěšné žalované přiznal i právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Náklady odvolacího Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

řízení spočívaly v nákladech zastoupení žalované advokátem – za odměnu za 2 úkony právní služby po 3 300 Kč (§ 7 bod 5. advokátního tarifu) – za vyjádření k odvolání a účast při odvolacím jednání dne 1. 4. 2026, za 2 paušální náhrady hotových výdajů po 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), náhradu za promeškaný čas advokáta strávený na cestě Litomyšl – [REDAKCE] a zpět k odvolacímu jednání za 4 půlhodiny po 150 Kč (§ 14 odst. 3 advokátního tarifu), za cestovné ke jednání odvolacího soudu ve výši 743,45 Kč (§ 13 odst. 5 advokátního tarifu a vyhláška č. 573/2025 Sb.) při ujetí 100 km osobním automobilem se základní sazbou 5,90 Kč/kilometr, spotřebě 4,5 litru nafty na 100 km a ceně nafty 34,10 Kč, a dále i 21% DPH. Celkem tedy odvolací soud přiznal žalované na nákladech odvolacího řízení částku 10 700,60 Kč, a žalobci uložil povinnost nahradit žalované uvedené náklady ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 věty před středníkem o.s.ř.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

20. Odvolací soud dodává, že z podnětu paní [REDAKCE] se vedlo řízení o zaplacení 54 446 Kč s příslušenstvím, které měla žalovaná podle žaloby žalobce vydat, ačkoliv žalobce věděl, že žalovaná pro něho vykonávala práce, které by musel vykonat prostřednictvím jiných svých členů či prostřednictvím jiných osob, a buď svému členovi či jiné osobě by musel za tuto činnost zaplatit. Takto vedl žalobce spor, byl mu ustanoven hmotněprávní opatrovník, kterému bude žalobce muset zjevně zaplatit za své zastoupení vyšší částku, než o kterou se spor vedl. Odvolací soud má ve shodě s okresním soudem za to, že nebylo povinností okresního soudu přiznat hmotněprávnímu opatrovníku odměnu a hotové výdaje a rozhodnout o náhradě nákladů řízení státu, když tyto náklady bude muset zaplatit zastoupený žalobce svému opatrovníkovi sám, přičemž nejde o náklady řízení státu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání u Okresního soudu ve Svitavách ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu. O dovolání by rozhodoval Nejvyšší soud ČR. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Pardubice 13. dubna 2026

JUDr. Alena Pokorná v. r.
předsedkyně senátu